

Ласаль (*Фердинадъ*). Германски социалистъ, род. въ Бреславль въ 1825, умр. въ 1864. Синъ на богатъ търговецъ еврейнъ, **Л.** се училъ както въ бреславльския, така и въ берлинския университетъ, философията, филологията и археологията, а послѣ изучилъ правнитѣ науки. Съ блестящия си умъ той отрано привлѣклъ на себе си вниманието както на учителѣ си, така и на германски учени като Хумболта, Хайне и др. Въ адвокатското си поприще той станжлъ извѣстенъ съ искусното водене много процеси, въ това число и процеса на графиня Хацфельдъ, въ който излѣзълъ побѣдителъ слѣдъ 10-годишна борба; въ 1851 разводътъ билъ произнесенъ противъ графа и това много шумно на врѣмето си дѣло се свършило. Слѣдъ свършването на тоя процесъ **Л.** се прѣдалъ на политиката, и захванжлъ мѣсто между водителѣ на социалната демократия, до Фрайлиграта и Маркса. За устното и печатното си участие въ социално-демократическитѣ движения, **Л.** билъ нѣколко пѣти тегленъ на съдъ; въ единъ случай съдътъ го оневинилъ, слѣдъ като излежалъ 6-мѣсеченъ прѣдварителенъ затворъ, а въ другъ — поправителний съдъ го осъдилъ на 6-мѣсеченъ затворъ, който пакъ излежалъ. Слѣдъ тия патила **Л.** обнародвалъ двѣ съчинения, които го прославили въ научния свѣтъ: едно съчинение по историята на философията: *Die philosophie Herakleitos des Dunkeln von Ephesos* (Берлинъ, 1858, 2 т.) и едно съчинение по историята на правото: *Das System der erworbenen Rechte, eine Versaehnung der positiven Rechts und der Rechtsphilosophie* (Лайпцигъ, 1860, 2 т.;

2 изд., 1880). Въ втория си трудъ той брани политическитѣ си теории. Въ 1862, **Л.** се помжчилъ да подстори прогресиститѣ (*Fortschrittspartei*) въ камарата да въздѣйствуватъ пасивно като сложжтъ вкупомъ мандатитѣ си, нѣ не сполучилъ. Въ сжщото врѣме той изложилъ програмата си за разрѣшението на социалния въпросъ въ едно публично събрание, вслѣдствие на което билъ арестуванъ за дѣто смжщавалъ обществения миръ като побуждалъ членовѣтъ на държавата на омраза едни къмъ други. Осъденъ на 4-мѣсеченъ затворъ, той билъ оневиненъ въ втората инстанция. Въ 1863, по **Л.**-вия съвѣтъ, въ Лайпцигъ се съставило *Общо дружество на германскитѣ работници*, отъ нѣколко стотини души, подъ **Л.**-вото прѣдсѣдателство. Противъ **Л.**, за възбудителнитѣ му слова, били заведени нѣколко дѣла, въ нѣкои отъ които билъ оневиненъ, а въ други осъденъ. Въ 1864, **Л.** критикувалъ манчестерската икономическа школа и изложилъ научнитѣ теории, които служили за основа на неговия социализмъ, въ съчин. си *Капиталъ и Трудъ или г-нъ Бастиатъ Шулицъ* (Берлинъ; франц. изд. отъ В. Malot, Paris, 1881). Слѣдъ едно триумфално пѣтуване въ работническитѣ окрѣжи на Рейнската областъ, **Л.** уморенъ отъ дѣятелността, която развилъ въ агитаторската си роля, отишелъ въ Швейцария на отдикъ, нѣ въ Женева срѣщилъ трагическа смъртъ — билъ убитъ въ единъ дуелъ. Доста подробности върху живота, научнитѣ трудове и обществената дѣятелность на тоя отличенъ мжжъ въ историята на съврѣмenna Европа съдържа био-